

Prezenta lucrare conține _____ pagini

Simulare județeană

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

Anul școlar 2025 - 2026

Limba și literatura română

Numele:

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I**(70 de puncte)****Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.****Textul 1**

Pe mușchiul gros, cald ca o blană a pământului, căprioara stă jos lângă iedul ei. Acesta și-a întins capul cu botul mic, catifelat și umed, pe spatele mamei lui și, cu ochii închiși, se lasă dezmiardat. Căprioara îl linge, și limba ei subțire culcă ușor blana moale, mătăsoasă a iedului. Mama îl privește și-n sufletul ei de fugarnică încolțește un simțământ stăruitor de milă pentru ființa fragedă căreia i-a dat viață, pe care a hrănit-o cu laptele ei, dar de care trebuie să se despartă chiar azi, căci vremea înțărcatului venise demult încă. Și cum se uita așa, cu ochi îndurerați, din pieptul căprioarei scăpă ca un muget înăbușit de durere; iedul deschise ochii.

Căprioara se îmbărbătează, sare în picioare și pornește spre țăncurile de stâncă, din zare, printre care vrea să-l lase rătăcit. Acolo, sus, e păzit și de dușmănia lupului, și de iscusința vânătorului, căci pe muchiile prăpăstiilor aceloră numai ele, caprele, puteau a se încumeta.

Acolo, l-ar fi știut ca lângă dânsa. Dar până la ele erau de străbătut locuri pline de primejdii. Căprioara își aruncă picioarele în fugă fulgerătoare, în salturi îndrăznețe — să încerce puterile iedului. Și iedul se ține voinicește din urmă; doar la săriturile amețitoare se oprește, câte o clipă, ca și cum ar mirosi genunea, apoi se avântă ca o săgeată și, behăind vesel, zburdă de bucurie, pe picioarele subțiri ca niște lujere.

Dar trebuie să scoboare, să străbată o pădure, ca să urce din nou spre țăncuri. Căprioara contenește fuga: pășește încet, prevăzătoare. Trece din poiană în poiană, intră apoi sub bolți de frunze, pe urmă prin hrube adânci de verdeață până ce pătrunde în inima întunecată, ca un iad, a pădurii.

Și-au mers mult așa până ce au dat, în sfârșit, de luminiș. Iedul, bucuros, o ia înaintea sărind. Dar în aceeași clipă căprioara se oprește, ca de-o presimțire, adușmecând. În fața ei, de sub o cetină, ochii lupului străluceau lacomi. Un salt, și iedul ar fi fost sfâșiat. Atunci căprioara dă un zbieret adânc, sfâșietor, cum nu mai scosese încă, și, dintr-un salt, cade în mijlocul luminișului. Lupul, văzând prada mai mare, uită iedul și se repede la ea...

Prăbușită în sânge, la pământ, sub colții fiarei, căprioara rămâne cu capul întors spre iedul ei. Și numai când acesta, înspăimântat, se topește în adâncul pădurii, căprioara simte durerea, iar ochii i se tulbură de apa morții.

*țanc – vârf ascuțit și înalt de stâncă;

*genune – prăpastie, abis

Emil Gârleanu, *Căprioara* din volumul *Din lumea celor care nu cuvântă*

Textul 2

„Mama este numele lui Dumnezeu pe buzele și în inimile copiilor.”

(William Makepeace Thackeray)

Mama! Ce cuvânt fermecător și înălțător! Întâiul nostru cuvânt! Un sentiment de dragoste și o imagine sfântă ne apare în fața ochilor atunci când îl rostim! O privire caldă și ocrotitoare ne urmărește fiecare pas al vieții. Voi apela la literatură română pentru desăvârșirea a tot ce presupune conceptul de „Mamă”.

Atunci când suntem nesiguri, când ne este frică, când ne este foame, când ne este frig, când suferim, când avem nevoie de ocrotire și de iubire, când suntem singuri... și ne este teamă, dorim ca Mama să se afle lângă noi și să ne ocrotească, oferindu-ne ceea ce numai ea poate în modul cel mai sincer și cel mai curat — dragostea. Voi încerca să exprim ce înseamnă pentru mine Mama. Mama înseamnă dragoste, iubire necondiționată, ajutor, sacrificiu, călăuză, prietenie, sfetnic, sinceritate, sprijin...

Începând cu poeziile populare, doinele și baladele au cântat în cuvinte simple dragostea copilului pentru Mamă și, mai ales, dragostea Mamei pentru copil. În basme, Mama este cea care deține batista fermecată, din sângerarea căreia află că feciorul îi este în primejdie și astfel pornește să-l caute, izbutind să îl ajute. Folclorul românesc aduce un elogiu impresionant Mamei, de la îngânările de leagăn până la orațiile de nuntă sau bocete. Cânteculele, doinele, baladele noastre prezintă nenumărate ipostaze ale Mamei, mama bună, dreaptă, hotărâtă, activă, care caracterizează femeia-Mamă din literatura română

În epoca marilor clasici, paginile închinat Mamei, primesc un rol hotărâtor în literatura română. Sunt deosebit de sugestive versurile poeziei „O, mamă...” de Mihai Eminescu: „O, mamă, dulce mamă, din negură de vremi / Pe freamătul de frunze la tine tu mă chemi; / Deasupra criptei negre a sfântului mormânt / Se scutură salcâmi de toamnă și de vânt, / Se bat încet din ramuri, îngână glasul tău... / Mereu se vor tot bate, tu vei dormi mereu.”

Opere însemnate ale epocii au în centrul lor imaginea Mamei: „Doamna Chiajna” de Al. Odobescu, „Mara” de Ioan Slavici, „Mama” de George Coșbuc etc. „Amintirile din copilărie” ale lui Ion Creangă prezintă dragostea pentru Mama sa, căreia îi datorează existența ca om și ca scriitor:

„Și eu eram vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vântul în tulburarea sa. Și mama, care era vestită pentru năzdrăvăniile sale, îmi zicea cu zâmbet uneori, când începea a se ivi soarele dintre nori după o ploaie îndelungată: leși, copile cu părul bălan, afară și râde la soare, doar s-a îndreptă vremea și vremea se îndreptă după răsul meu... Așa era mama în vremea copilăriei mele, plină de minunății, pe cât mi-aduc aminte; și-mi aduc bine aminte, căci brațele ei m-au legănat când îi sugeam țâța cea dulce și mă alintam la sânul ei, gângurind și uitându-mă în ochii ei cu drag! Și sânge din sângele ei și carne din carnea ei am împrumutat, și a vorbi de la dânsa am învățat. Iar înțelepciunea de la Dumnezeu, când vine vremea de a pricepe omul ce-i bine și ce-i rău.”

Sunt remarcabile cuvintele lui Alexandru Depăreașanu din opera „Mama”: „Erau trei sărmani: doi copii și-o mamă. Și pâine... un singur codru într-o maramă. Mama-l frânse în două și dete pe rând La fieștecăre câte o părticea. — Mamă, atunci copiii ziseră plângând, Ție ce-ți rămâne? — Voi! răspunse ea.”

Sunt remarcabile versurile lui Nichita Stănescu din poezia „Cea mai scumpă de pe lume”: „Spune-mi care mamă-anume / Cea mai scumpă e pe lume? / Puii toți au zis de păsări, / Zarzării au zis de zarzări, / Peștișorii, de peștoaică, / Ursuleții, de ursoaică, / Șerpișorii, de șerpoaică, / Tigrișorii, de tigroaică. / Mânji toți au zis de iepe, / Firul cepii-a zis de cepe, / Nucii toți au zis de nucă, / Cucii toți au zis de cucă, / Toți pisoii, de pisică, / Iară eu, de-a mea mămică. / Orice mamă e anume, / Cea mai scumpă de pe lume!”

Mama este ființa căreia îi suntem datori cu un respect profund, căreia îi mulțumim pentru faptul că ne-a adus pe lume, dăruindu-ne cel mai frumos cadou pe care-l putem primi — viața. Primul zâmbet, primul pas, primul cuvânt, o carte cu povești, copilăria cu toate tainele ei, totul sunt legate de Mamă. Mama este o zână ce a coborât din tărâmul basmelor pentru a fi alături de noi. Sentiment dintre cele mai adânci ale omului, în care se îmbină recunoștință, încredere, venerație, duioșie, iubirea pentru Mamă și-a găsit în literatura română întruchipări artistice deosebite, care impresionează prin sinceritate și căldură. În final, ne lăsăm visul și gândul să zboare purtate pe aripi de vers eminescian:

„O, mamă, dulce mamă...”

edict.ro/imaginea-mamei-in-literatura-romana/

A.

1. Completează spațiile libere cu informațiile din textul 2. 2 puncte

Poezia care prezintă opiniile diferitelor animale despre mamă este _____
scrisă de poetul _____.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. 2 puncte

Căprioara se avântă în salturi îndrăznețe

- a. pentru a străbate o pădure.
- b. ca să urce din nou spre țăncuri.
- c. să încerce puterile iedului.
- d. să ajungă în luminiș.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. 2 puncte

Mama lui Ion Creangă era cunoscută pentru

- a. minunățiile sale.
- b. năzdrăvăniile sale.
- c. zâmbetul său.
- d. vorba sa.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. 2 puncte

Cel mai frumos cadou pe care ni l-a dăruit mama este:

- a. iubirea necondiționată.
- b. prietenia.
- c. dragostea.
- d. viața.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. 6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Doar la săriturile amețitoare căprioara se oprește, câte o clipă.		
Căprioara vrea să-și lase iedul rătăcit printre țăncurile de stâncă, din zare.		
În sfârșit, când au ajuns în luminiș, iedul este înspăimântat.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
În poezia „O, mamă.....” glasul mamei este îngânat de salcâmi.		
Femeia-Mamă din literatura română este mamă bună, dreaptă, hotărâtă, activă.		
Mama din opera lui Alexandru Depărașanu avea trei copii sărmani.		

6. Precizează, în unu – trei enunțuri, o trăsătură a căprioarei, personajul din textul 1, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare utilizat, ilustrându-l cu o secvență relevantă: „Căprioara îl linge, și limba ei subțire culcă ușor blana moale, mătăsoasă a iedului. Mama îl privește și-n sufletul ei de fugarnică încolțește un simțământ stăruior de milă pentru ființa fragedă căreia i-a dat viață, pe care a hrănit-o cu laptele ei, dar de care trebuie să se despartă chiar azi, căci vremea înțărcatului venise demult încă. Și cum se uita așa, cu ochi îndurerați, din pieptul căprioarei scăpă ca un muget înăbușit de durere; iedul deschise ochii.”
- 6 puncte**

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text.
- 6 puncte**

8. Crezi că omul are de învățat din lumea celor care „nu cuvântă” despre adevărata valoare a vieții și a sacrificiului matern? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 1. **6 puncte**

9. Asociază textul literar „Căprioara” de Emil Gârleanu cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Numărul de litere este egal cu numărul de sunete în ambele cuvinte din seria:

- a. întruchipări, picioare
- b. genune, sânge
- c. pagini, înțelepciune
- d. sinceritate, erau

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Cuvintele subliniate în secvența „O privire caldă și ocrotitoare ne urmărește fiecare pas al vieții.” s-au format prin:

- a. derivare, derivare
- b. derivare, compunere
- c. compunere, compunere
- d. compunere, derivare

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Seria care cuprinde formele corecte de plural pentru sensul din text al cuvintelor subliniate: „acesta și-a întins capul cu botul mic” și „ne lăsăm visul și gândul să zboare purtate pe aripi de vers eminescian” este:

- a. capurile, visurile
- b. capetele, visurile
- c. capurile, visele
- d. capetele, visele

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**

Sensul secvenței subliniate în enunțul „Și numai când acesta, înspăimântat, se topește în adâncul pădurii, căprioara simte durerea, iar ochii i se tulbură de apa mortii. ” este:

- a. crearea unei atmosfere de tristețe
- b. pierderea vederii
- c. reflectă durerea și sfârșitul vieții
- d. descrie o durere emoțională profundă

5. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe la moduri diferite, pe care le vei preciza: „Căprioara se îmbărbătează, sare în picioare și pornește spre țăncurile de stâncă, din zare, printre care vrea să-l lase rătăcit. Acolo, sus, e păzit și de dușmănia lupului, și de iscusința vânătorului, căci pe muchiile prăpăstiilor acelor numai ele, caprele, puteau a se încumeta. Acolo, l-ar fi știut ca lângă dânsa. ”.

6 puncte

Verbul	Modul

6. Alcătuieste o propoziție imperativă, în care substantivul „părinți” să fie în cazul dativ (1) și o propoziție afirmativă, în care verbul la infinitiv „a ocroti” să fie atribut (2).

6 puncte

(1)

(2)

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare și notează felul lor, precizând raportul sintactic și valoarea morfologică a elementului de relație: „Și sânge din sângele ei și carne din carnea ei am împrumutat, și a vorbi de la dânsa am învățat.”.

6 puncte

8. Rescrie corect mesajul de mai jos, corectând greșelile de orice natură.

6 puncte

Îi mulțumesc dragei mele mame că, am avut multe succesuri ca și elev și că a avut răbdare să repete din nou cu mine fiecare lecție neînțeleasă.

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Imaginează-ți că petreci o zi specială alături de mama ta sau de o persoană dragă care are un rol matern. Redactează o pagină de jurnal, de minimum 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare din acea zi care te-a emoționat, incluzând o secvență descriptivă, de minimum 30 de cuvinte.

Data redactării jurnalului este 8 septembrie 2025.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- **conținutul compunerii** - 12 puncte
- **redactarea compunerii** - 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor - 1 punct; coerența textului - 1 punct; proprietatea termenilor folosiți - 1 punct; corectitudinea gramaticală - 1 punct; claritatea exprimării ideilor - 1 punct; ortografia - 1 punct; respectarea normelor de punctuație - 1 punct; lizibilitatea - 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau se motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

